

Халід Хатамі [Переклад з перської [Емми Андієвської](#)]

Ти віддаляешся, і гаснуть всі вогні.
Ти — хлопчик, дід чи просто — смерть в чуганях?
Не знати, як ще довго і — чого ми.
Та вже вітри підкови з серця гнуть.
О, хлопчику, з найближчої таверни,
Нехай за дім для нас — вагон товарний.
Ми так з тобою вже навіки рідні,
Що вже однаково — чи жити, чи вмирати.
Кохання мить, а там — хоч забуття.
Мене нема, існуєш тільки ти.